

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

Σνούκα, λόγω των... γάμων

ΜΠΟΡΕΙ να σας έχω μπουχτίσει αναφερόμενος συνεχώς στο μυτιληναϊκά δρώμενα, αλλά εδώ που μένω αυτόν τον καιρό των πυρκαγιών, μού φαίνεται κάπως άβολο να σχολιάζω τα της Αυστραλίας τεκτονόμενα. Όπως την απειλή κομματικού, αλλά και κοινωνικού... εμφυλίου πολέμου, εξ' αιτίας της... θεάρεστης καθιέρωσης γάμων μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου. .. Και για το αν πρέπει η απόφαση αυτή να βγεί, ή ν' απορριφθεί μ' **ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ** της κυβέρνησης. Χωρίς να δωθεί η ευκαιρία στο λαό να πει τη γνώμη του. Έστω κι αν αυτή δεν θα είναι δεσμευτική για την κυβερνητική απόφαση.

ΦΩΣ ΦΑΝΑΡΙ ότι οι πιέσεις από αντιπολιτευόμενες πλευρές, προκειμένου να πάρει την ευθύνη η κυβέρνηση μη νομιμοποιώντας, ή νομιμοποιώντας αυτούς τους γάμους, έχουν ένα και μοναδικό σκοπό: Να φέρουν "σνούκα, όπως λέμε στο μπιλιάρδο την κυβέρνηση, στρέφοντας εναντίον της ένα μεγάλο αριθμό ψηφοφόρων, όποια απόφαση κι αν πάρει. Είτε από την μερίδα αυτών που δεν εγκρίνουν τέτοιους γάμους, είτε από την άλλη

που τους γουστάρουν πολύ.'

ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΑΥΤΟ αν είχε ζητηθεί η γνώμη μου θα έλεγα με ύφος όσο το δυνατόν πιο σοβαρό ότι η κυβέρνηση έχει δικαίωμα και πρέπει να επιβάλει τέτοιους νόμους ανοίγοντας το δρόμο για μελλοντικές κυβερνήσεις να νομιμοποιούν, χωρίς κανένα να ρωτούν ακόμη και γάμους μεταξύ πολιτών - αγελάδων και βοδιών. Ή και καγκουρώ -

που τα αρέσκονται στα πηδήματα!

ΜΗ ΓΕΛΑΤΕ, γιατί θα σάς γυρίσω μόλις κάποια χρόνια πίσω, ως τις μέρες των παππούδων και γιαγιάδων που σίγουρα θα έσκαγαν στα γέλια αν άκουγαν ότι πρόκειται να ιδούν γάμους μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου -χωρίς νάναι απόκριες.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ συμβίωσης δεν είναι αρκετό γαμώτο;

Δυό "άγνωστα" καμάρια του νησιού

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΣ στα ντόπια, τα ελληνικά, που καίγονται από κάθε είδους πυρκαγιά, θα γνωστοποιήσω δυό ακόμη γεγονότα μυτιληναϊκά ιδιαίτερος κολακευτικά.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ αφορά τον ανηψιό του αδελφικού μου φίλου Λευτέρη Τατά, που τον έκλαψα πριν αναχωρήσω από το Σύνδε. Πρόκειται για έναν διάσημο σκηνοθέτη, τον Nicolaj Arcel, γιού της αδελφής του αείμνηστου Λευτέρη που έχει κι' αυτή το όνομα Ελευθερία. Καταξιωμένη λογοτέχνης κυρίως στην Δανία.

ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΛΩΝ για τον Nicolaj Arcel στα ΠΟΛΙΤΙΚΑ της Λέσβου γράφηκαν και τα εξής:

Ο Nicolaj Arcel, σκηνοθέτης της πολυαναμενόμενης κινηματογραφικής μεταφοράς του The Dark Tower του Stephen King με τους Idris Elba και Matthew McConaughey, βρέθηκε στη Λέσβο, όχι όμως... ως ένας ακόμη σταρ του Χόλιγουντ, που επισκέπτεται το νησί λόγω προσφυγικού. Βλέπετε, μπορεί να μην είναι ευρέως γνωστό, αλλά ο Nicolaj (ή Νικόλας όπως μας συστήθηκε) δεν έχει απλά ελληνικά "γονίδια", από την πλευρά της μητέρας του, αλλά κατάγεται από τη Λέσβο, την οποία επιλέγει κάθε χρόνο για τις καλοκαιρινές του διακοπές.

Θυμάται μάλιστα τον εαυτό του να παρακολουθεί καθημερινά ταινίες στο θερινό σινεμά του Μολύβου και χαρακτηρίζει ως μια από τις σημαντικότερες στιγμές της καριέρας του, όταν βρέθηκε ξανά στο κοινό και παρακολούθησε εκεί την υποψήφια για Όσκαρ ταινία του The Royal Affair πριν από λίγα χρόνια.

Η ταινία The Dark Tower είναι ουσιαστικά μια σειρά 8 βιβλίων του Stephen King και πιθανότατα η ταινία του Arcel να είναι η πρώτη ενός νέου κινηματογραφικού franchise της Sony. Εκείνος όμως δεν θα σκηνοθετούσε ένα sequel της ταινίας του.

«Μου αρέσει να κάνω διαφορετικά πράγματα» λέει. «Πέρασα δύο χρόνια με αυτή την ταινία, γνωρίζω την ιστορία και τους χαρακτήρες, μου αρέσουν άλλα το να περάσω άλλα δυό χρόνια σε ένα ίδιο πρότζεκτ... δεν ξέρω...εντάξει έχω και κάποια άλλα πράγματα στο μυαλό μου! (γέλια). Η ζωή είναι μικρή και θέλω να δουλέψω και σε άλλα πρότζεκτ... τώρα με την εκλογή Τραμπ θέλω να κάνω πολιτικές ταινίες!»

Η ταινία για τον Κένεντυ ο Τράμπ κι η σκληρή Δανία

Εξαιρετική πάσα για να τον ρωτήσουμε για τα επόμενα σχέδιά του, με την απάντησή του να κρύβει και μια μικρή κινηματογραφική είδηση. Ο Nicolaj Arcel θα συνδέσει το όνομά του με ένα ακόμη μεγάλο όνομα του Hollywood

ΘΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο **ΝΕΑΡΟΣ** της φωτογραφίας, μαθητής της Γ' Λυκείου Μυτιληνός ονομάζεται Σπύρος Μπάζιος και έχει επιλεγεί για να εκπροσωπήσει την Ελλάδα στο διατλαντικό πρόγραμμα "Benjamin Franklin" στην Αμερική. Το "Benjamin Franklin Transatlantic Fellowship" (σε συντομία BFTF) είναι ένα μοναδικό πρόγραμμα που ξεκίνησε και χρηματοδοτείται από το Υπουργείο Εξωτερικών της Αμερικής και φιλοξενείται στο πανεπιστήμιο Wake Forest της Βόρειας Καρολίνας. Στο πρόγραμμα συμμετέχουν 55 νέοι, από τους οποίους, 45 εκπροσωπούν διάφορες χώρες της Ευρασίας και 10 την Αμερική. Η επιλογή τους γίνεται μετά από μια διαδικασία αξιολόγησης από την αμερικανική πρεσβεία της χώρας τους. Ο νεαρός Μπάζιος επιλέγεται ανάμεσα σε πολλούς άλλους διεκδικητές της επιλογής, από διάφορα μέρη της Ελλάδος. Τον ευχόμεθα και σ' ανώτερα

Εκεί δεν θέλουν πρόσφυγες

Μένουμε στην πολιτική και του ζητάμε ένα σχόλιο για το προσφυγικό και την αντιμετώπισή του στην Ευρώπη. Λέει πως «έζησε» την προσφυγική κρίση από τα όσα του μετέφερε η οικογένειά του, καθώς οι επαγγελματικές του υποχρεώσεις δεν του επέτρεψαν να έρθει στη Λέσβο τα τελευταία τρία χρόνια. «Ήμουν στο Λος Άντζελες, άκουγα για το τι συνέβαινε στη Λέσβο από την αδερφή μου, συγγενείς και φίλους... για εμένα είναι σαν να μη συνέβη, ήρθα κι είναι όλα όπως πριν. Κι είναι λίγο περίεργο αυτό, θα ήθελα να το δω, να βοηθήσω, να κάνω κάτι... Το πρόβλημα με την Ευρώπη πάντως, είναι πως βρίσκονται "πολύ βόρεια", μακριά απ' ότι συμβαίνει. Μέχρι οι πρόσφυγες αρχί-

σουν να έρχονται στη Δανία, για παράδειγμα, δεν νομίζω πως θα νοιαστούν. Οι Ευρωπαϊκές χώρες, δεν νοιάζονται για το τι συμβαίνει στις υπόλοιπες». Σχολιάζουμε πως η Δανία είναι μια από τις χώρες, που κράτησαν πολύ σκληρή στάση στην προσφυγική κρίση, κι εκείνος όχι μόνο συμφώνησε, αλλά δεν δίστασε να συγκρίνει την πολιτική της Δανίας με εκείνη του Τραμπ στις ΗΠΑ. «Οι νόμοι στη Δανία είναι πιο σκληροί από του Τραμπ» υποστηρίζει. **«Συστηματικά προσπαθούμε να κρατήσουμε οποιονδήποτε δεν είναι Δανός εκτός Δανίας».** Αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, σίγουρα έχει ρατσιστική βάση και έχει να κάνει με την ξενοφοβία. Στην Δανία δεν υπάρχει "πολυπολιτισμική" εμπειρία. Όσοι Δανοί δεν ζουν μεγάλες πόλεις και δεν έχουν δει "ανατολίτες" φοβούνται, νομίζουν πως όλοι είναι βίαιοι, άρα είναι εύκολο για την κυβέρνηση να βγάζει αυστηρούς νόμους, γιατί οι πολίτες πιστεύουν πως αυτό είναι το σωστό. Αυτό συμβαίνει και στην Αμερική με τον Τραμπ. Εκλέχτηκε εξαιτίας του ίδιου φόβου».

Επιστρέφουμε στα κινηματογραφικά και τον ρωτάμε αν αυτές οι δυό ταινίες σηματοδοτούν ένα συνειδητοποιημένο πέρασμά του στο Hollywood. **Μας αποκαλύπτει ωστόσο, πως μετά από αυτές θέλει να επιστρέψει στην Ευρώπη.**